

D E C I Z I A nr.3565 din 2018
privind soluționarea contestației formulate de
X SRL, în insolvență,
prin lichidator judiciar Cabinet Individual de Insolvență Y
și Cabinet de Avocat Z,
înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub
nr.TMR_DGR .../01.02.2018

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizată cu adresa nr.HDG_AIF ...2018 de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Hunedoara - Inspecție Fiscală asupra contestației formulate de **X SRL**, cu domiciliul fiscal în localitatea ..., județul Hunedoara, înregistrată la Registrul Comerțului sub nr.../2011 și CUI ..., prin lichidator judiciar Cabinet Individual de Insolvență Y, cu sediul în localitatea ..., județul Hunedoara, numit prin Sentința nr.../2017, pronunțată de Tribunalul Hunedoara - Secția a II-a Civilă de Contencios Administrativ și Fiscal în data de ... 2017, în Dosarul nr.../2017 și Cabinet de Avocat Z, cu sediul în localitatea ..., județul Hunedoara - domiciliu procesual ales pentru comunicarea actelor, conform împuternicirii avocațiale nr.../20.12.2017 depusă în original la dosarul cauzei.

Contestația a fost înregistrată la A.J.F.P. Hunedoara sub nr.HDG_REG ...2018 și nr.HDG_AIF ...2018, iar la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr.TMR_DGR ...2018.

Contestația este formulată împotriva **Deciziei de impunere nr.F-HD .../05.12.2017** privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-HD .../05.12.2017, acte administrative fiscale emise de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Hunedoara - Inspecție Fiscală, pentru suma de ... **lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată.**

De asemenea, petenta înțelege să solicite exonerarea societății de obligația de plată a taxei pe valoarea adăugată în sumă de ... lei.

În considerarea faptului că a fost desemnat în calitate de lichidator judiciar - Cabinet Individual de Insolvență Y- al debitoarei X SRL, în insolvență, organul competent în soluționare, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara, cu adresa nr.TMR_DGR .../26.02.2018, în temeiul dispozițiilor art.269 alin.(1) lit.e) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, coroborate cu prevederile exprese ale pct.2.2. din Ordinul președintelui A.N.A.F. nr.3.741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru

aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, a solicitat lichidatorului judiciar să depună un exemplar al contestației purtând semnătura acestuia în original, însoțită de actul prin care a fost desemnat lichidator judiciar.

Cu adresa nr.../05.03.2018 înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr.TMR_DGR .../13.03.2018, lichidatorul judiciar - Cabinet Individual de Insolvență Ya completat dosarul cauzei cu contestația purtând semnătura acestuia în original, însoțită de Sentința nr.../2017, pronunțată de Tribunalul Hunedoara - Secția a II-a Civilă de Contencios Administrativ și Fiscal în data de ... 2017, în Dosarul nr.../2017, prin care a fost desemnat în calitate de lichidator judiciar al debitoarei X SRL, în insolvență.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art.270 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, în raport de data comunicării Deciziei de impunere nr.F-HD .../05.12.2017, prin remiterea acesteia sub semnătură, respectiv data de 07.12.2017 și data înregistrării la A.J.F.P. Hunedoara, respectiv data de 15.01.2018, așa cum reiese din ștampila Serviciului registratură aplicată pe contestația aflată în original la dosarul cauzei.

Contestația îndeplinește cerințele care privesc semnătura reprezentanților legali, așa după cum prevede art.269 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației:

I. Prin contestația formulată, societatea petentă contestă în parte decizia de impunere, solicitând admiterea contestației și constatarea nulității actului administrativ fiscal contestat.

Ulterior reiterării constatărilor organelor de inspecție fiscală, societatea contestatoare detaliază motivele contestației, aducând în susținere următoarele motivații:

Organul fiscal nu a respectat dispozițiile legale atunci când a aplicat procedura de modificare din oficiu a vectorului fiscal cu privire la TVA.

Decizia privind anularea, din oficiu, a înregistrării în scopuri de TVA nr.../31.07.2013 nu a fost comunicată societății la data emiterii, privând-o de dreptul de a o contesta sau de a face demersurile legale pentru redobândirea codului de TVA, invocând dispozițiile art.47, art.270 alin.(1) și art.272 alin.(6) din Codul de procedură fiscală.

Cu toate acestea, organele de inspecție fiscală au reținut că pe perioada în care societatea nu a avut cod valid de TVA, nu a înregistrat în evidența

contabilă și nu a declarat la organul fiscal teritorial, prin declarația cod 311 "Declarație privind taxa pe valoarea adăugată datorată de către persoanele impozabile al căror cod de înregistrare în scopuri de TVA a fost anulat conform art.153 alin.(9) lit.a)-e) din Codul fiscal", TVA colectată aferentă livrărilor efectuate și au stabilit, din oficiu, pentru 01.08.2013 - 31.07.2017, o TVA colectată suplimentar în sumă de ... lei.

Petenta susține că decizia de impunere contestată este lovită de nulitate, constatările pornind de la un act administrativ necomunicat și că nu este motivată, lipsind indicarea unui temei juridic concret, respectiv se precizează numai actele normative fără a identifica articolele din actele normative în baza cărora s-a stabilit impunerea suplimentară.

Organele de inspecție fiscală au emis actul administrativ contestat cu încălcarea prevederilor art.7 din Codul de procedură fiscală, fără o constatare completă a tuturor împrejurărilor edificatoare, astfel încât să adopte o soluție legală.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au ignorat prevederile Ordonanței de Urgență a Guvernului nr.84/2016 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul financiar-fiscal, arătând că din anul 2017, contribuabilii care sunt reînregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, pot refactura cu taxă către clienți toate vânzările pe care le-au realizat în perioada în care au avut codul anulat, putând astfel să recupereze TVA plătită, spre deosebire de situația întâlnită până la intrarea în vigoare a acestor dispoziții legale și că, fiind în vigoare la data efectuării inspecției fiscale, trebuia avută în vedere cu ocazia încheierii Raportului de inspecție fiscală și a Deciziei de impunere, societatea putând beneficia de un tratament fiscal echitabil după redobândirea codului de înregistrare în scopuri de TVA.

Noua măsură vine în contextul în care, până acum, persoanele care pierdeau codul de TVA nu puteau deduce taxa aferentă achizițiilor efectuate, dar trebuiau să colecteze TVA pentru livrările/prestările efectuate, fără însă să aibă posibilitatea să-l deducă.

II. Prin Raportul de inspecție fiscală nr.F-HD .../05.12.2017, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr.F-HD .../05.12.2017 privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice, organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Hunedoara, au consemnat următoarele:

Ținând cont că dintre toate obligațiile fiscale principale stabilite suplimentar de plată, societatea contestă doar taxa pe valoarea adăugată în sumă de ... lei, se vor reține strict aspectele constatate de organele de inspecție fiscală cu privire la obligația fiscală contestată.

Cu privire la taxa pe valoarea adăugată: 01.01.2012 - 31.07.2017.

Începând cu data de 01.08.2013, înregistrarea în scopuri de TVA a fost anulată conform Deciziei privind anularea, din oficiu, a înregistrării în scopuri de TVA nr.16983/31.07.2013, potrivit prevederilor art.153 alin.(9) lit.d) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, întrucât societatea nu a depus deconturile de TVA pentru două trimestre calendaristice consecutive.

Cu privire la modul de întocmire și depunere a "Declarației informative privind livrările/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul național", cod 394, din verificările efectuate a rezultat că declarațiile informative au fost depuse pentru perioada ianuarie 2012 - iulie 2013 la organele fiscale competente.

Din analiza Declarațiilor informative privind livrările/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul României s-au constatat următoarele neconcordanțe în declararea bazei impozabile și a TVA aferentă, respectiv în perioada 2012 - 2017, furnizorii declară livrări către X SRL în sumă totală de ... lei și TVA de ... lei, iar X SRL nu a declarat achizițiile.

S-au solicitat informații privind livrările efectuate în perioada 01.09.2011 - 31.07.2017 către X SRL, fișa clientului X SRL, jurnalele de vânzări, copii facturi și documente de încasare, documente din care rezultă operațiunile înregistrate privind relațiile derulate și Deconturile de TVA pe perioada verificată.

Furnizorii societății petente au răspuns solicitărilor, punând la dispoziția organelor de inspecție fiscală documentele solicitate. În urma verificării, organele de inspecție fiscală au constatat că X SRL a înregistrat în evidența contabilă achizițiile efectuate de la furnizori, dar nu le-a declarat în Declarațiile informative privind livrările/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul României, cod 394, întrucât începând cu data de 01.08.2013, înregistrarea în scopuri de TVA a fost anulată prin Decizia privind anularea, din oficiu, a înregistrării în scopuri de TVA nr.../31.07.2013, potrivit prevederilor art.153 alin.(9) lit.d) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, societatea nedepunând deconturile de TVA pentru două trimestre calendaristice consecutive.

Taxa pe valoarea adăugată deductibilă

Societatea întocmește pentru perioada ianuarie 2012 - iulie 2013, jurnalele de cumpărări în baza documentelor justificative, respectiv facturi fiscale și alte documente specifice din care rezulta taxa pe valoarea adăugată deductibilă.

Facturile fiscale sunt întocmite potrivit prevederilor art.155 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal și art.319 alin.(20) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Verificarea TVA deductibilă s-a efectuat prin sondaj, utilizându-se ca prag de semnificație facturi cu TVA de peste 100 lei.

Față de TVA deductibilă evidențiată de societate în contabilitate în perioada în care a avut cod valid de TVA și declarată organului fiscal prin deconturile de TVA, organele de inspecție fiscală nu au constatat diferențe suplimentare de TVA deductibilă.

Taxa pe valoare adăugată colectată

Facturile fiscale din care rezultă TVA colectată sunt întocmite potrivit prevederilor art.155 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal și art.319 alin.(20) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Verificarea TVA colectată s-a efectuat prin sondaj, utilizându-se ca prag de semnificație facturi cu TVA de peste 100 lei.

Față de TVA colectată evidențiată de societate în contabilitate în perioada în care a avut cod valid de TVA și declarată organului fiscal prin deconturile de TVA, organele de inspecție fiscală au constatat diferențe suplimentare de TVA colectată, astfel:

Începând cu data de 01.08.2013 înregistrarea în scopuri de TVA a fost anulată prin Decizia privind anularea, din oficiu, a înregistrării în scopuri de TVA nr.../31.07.2013, potrivit prevederilor art.153 alin.(9) lit.d) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, întrucât societatea nu a depus deconturile de TVA pentru două trimestre calendaristice consecutive.

Din verificările efectuate s-a constatat că pe perioada în care nu a avut cod valid de TVA, respectiv 01.08.2013 - 31.07.2017, societatea nu a înregistrat în evidența contabilă și nu a declarat la organul fiscal teritorial, prin declarația cod 311 "Declarație privind taxa pe valoarea adăugată datorată de către persoanele impozabile al căror cod de înregistrare în scopuri de TVA a fost anulat conform art.153 alin.(9) lit.a)-e) din Codul fiscal", TVA colectată aferentă livrărilor efectuate în această perioadă, fapt pentru care au fost încălcate următoarele prevederi legale:

- art.11 alin.1³ și art.156³ alin.(10) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;
- art.11 alin.(8) și art.324 alin.(10) lit.a) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;
- art.6 alin.(1) și alin.(2) din Legea contabilității nr.82/1991 Republicată.

Urmare celor constatate, conform prevederilor art.91 alin.(3) din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, s-a stabilit, din oficiu, pentru perioada 01.08.2013 - 31.07.2017, TVA colectată suplimentar în sumă de ... lei, aferentă unei baze impozabile în sumă de ... lei.

III. Având în vedere susținerile societății contestatoare, constatările organelor de inspecție fiscală, actele normative invocate și documentele existente la dosarul cauzei, se desprind următoarele aspecte:

Sub aspect procedural

În ceea ce privește excepția invocată de X SRL referitoare la nulitatea Deciziei de impunere pe considerentul că nu cuprinde motivele de drept și constatările au la bază un act administrativ necomunicat, legiuitorul a reglementat în mod expres la art.49 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, condițiile de nulitate a actului administrativ fiscal, astfel:

“Nulitatea actului administrativ fiscal

- (1) *Actul administrativ fiscal este nul în oricare din următoarele situații:*
- a) este emis cu încălcarea prevederilor legale privind competența;*
 - b) nu cuprinde unul dintre elementele acestuia referitoare la numele, prenumele și calitatea persoanei împuternicite a organului fiscal, numele și prenumele ori denumirea contribuabilului/plătitorului, a obiectului actului administrativ sau a semnăturii persoanei împuternicite a organului fiscal, cu excepția prevăzută la art.46 alin.(6), precum și organul fiscal emitent;*
 - c) este afectat de o gravă și evidentă eroare. Actul administrativ fiscal este afectat de o gravă și evidentă eroare atunci când cauzele care au stat la baza emiterii acestuia sunt atât de viciate încât, dacă acestea ar fi fost înlăturate anterior sau concomitent emiterii actului, ar fi determinat neemiterea sa.*

(...)

- (3) *Actele administrative fiscale prin care sunt încălcate alte prevederi legale decât cele prevăzute la alin.(1) sunt anulabile.”*

Prin urmare, potrivit procedurii fiscale reglementate de Codul de procedură fiscală, elementele care conduc la nulitatea unui act administrativ sunt expres și limitativ prevăzute de lege.

De altfel, potrivit practicii judecătorești și doctrinei juridice, și în cazul în care s-ar constata nerespectarea dispozițiilor procedurale, aceasta nu poate fi admisă ca o condiție suficientă în anularea actelor emise cu nerespectarea *stricto sensu* a legii, dacă nu se dovedește atât vătămarea cât și imposibilitatea remedierii acestei vătămări prin alte mijloace decât anularea respectivului act, fapte nedovedite în speță.

Potrivit doctrinei, se reține că trăsăturile generale ale nulității sunt nesocotirea dispozițiilor legale privitoare la elementele imperative pe care trebuie să le conțină actul administrativ fiscal, producerea unei vătămări, precum și ca respectiva vătămare să nu poată fi înlăturată în alt mod decât prin anularea actului, astfel încât, se desprinde concluzia potrivit căreia sancțiunea nulității intervine ca o ultimă rațiune, numai în măsura îndeplinirii cumulate a condițiilor mai sus prezentate.

Totodată, se reține că nulitatea constituie sancțiunea care lovește orice act juridic săvârșit fără respectarea dispozițiilor prevăzute de lege pentru validitatea sa iar, în speță, actul administrativ contestat conține elementele a căror lipsă ar

fi determinat nulitatea sa, acestea fiind prevăzute în mod explicit și limitativ la art.49 din Codul de procedură fiscală, motiv pentru care este neîntemeiată invocarea de către contribuabil a nulității actului atacat, atâta timp cât se referă la elemente pentru care legea nu prevede sancțiunea nulității actului încheiat.

Așa cum s-a arătat mai sus, potrivit procedurii fiscale reglementate de Codul de procedură fiscală, elementele care conduc la nulitatea unui act administrativ sunt expres și limitativ prevăzute de lege.

Contestatorul nu dovedește atât vătămarea cât și imposibilitatea remedierii acestei vătămări prin alte mijloace decât anularea respectivului act, fapte nedovedite în speță.

Potrivit prevederilor **art.131** din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare

“Rezultatul inspecției fiscale

(1) Rezultatul inspecției fiscale se consemnează, în scris, într-un raport de inspecție fiscală, în care se prezintă constatările organului de inspecție fiscală din punctul de vedere faptic și legal și consecințele lor fiscale.

(2) Raportul de inspecție fiscală se întocmește la finalizarea inspecției fiscale și cuprinde toate constatările în legătură cu perioadele și obligațiile fiscale verificate, precum și în legătură cu alte obligații prevăzute de legislația fiscală și contabilă ce au făcut obiectul verificării. În cazul în care contribuabilul/plătitorul și-a exercitat dreptul prevăzut la art.130 alin.(5), raportul de inspecție fiscală cuprinde și opinia organului de inspecție fiscală, motivată în drept și în fapt, cu privire la punctul de vedere exprimat de contribuabil/plătitor.

(3) La raportul de inspecție fiscală se anexează, ori de câte ori este cazul, acte privind constatări efectuate la sediul contribuabilului/plătitorului sau la sediile secundare ale acestuia, cum ar fi procese-verbale încheiate cu ocazia controalelor inopinate sau de constatare la fața locului și alte asemenea acte.

(4) Raportul de inspecție fiscală stă la baza emiterii:

a) deciziei de impunere, pentru diferențe în plus sau în minus de obligații fiscale principale aferente diferențelor de baze de impozitare; (...)

În scopul efectuării inspecției fiscale, organul de inspecție fiscală procedează în conformitate cu prevederile **art.113 alin.(2)** din același act normativ, la:

“a) examinarea documentelor aflate în dosarul fiscal al contribuabilului/plătitorului;

b) verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă și fiscală a contribuabilului/plătitorului;

c) analiza și evaluarea informațiilor fiscale, în vederea confruntării declarațiilor fiscale cu informațiile proprii sau din alte surse și, după caz, a descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legislației fiscale;

d) verificarea, constatarea și investigarea fiscală a actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului/plătitorului supus inspecției sau altor

persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor prevăzute de legislația fiscală și contabilă;

e) solicitarea de informații de la terți;

f) verificarea locurilor unde se realizează activități generatoare de venituri impozabile ori unde se află bunurile impozabile;

g) solicitarea de explicații scrise de la reprezentantul legal al contribuabilului/plătitorului sau împuternicitul acestuia ori de la persoanele prevăzute la art.124 alin.(1), după caz, ori de câte ori acestea sunt necesare în timpul inspecției fiscale, pentru clarificarea și definitivarea constatărilor;

h) informarea reprezentantului legal al contribuabilului/plătitorului sau a împuternicitului acestuia, după caz, cu privire la constatările inspecției fiscale, precum și discutarea acestora;

i) stabilirea corectă a bazei de impunere, a diferențelor datorate în plus sau în minus, după caz, față de obligația fiscală principală declarată de către contribuabil/plătitor și/sau stabilită, după caz, de organul fiscal;

j) sancționarea potrivit legii a faptelor reprezentând încălcări ale legislației fiscale și contabile constatate și dispunerea de măsuri pentru prevenirea și combaterea abaterilor de la prevederile legislației fiscale și contabile; (...).”

În drept, la **art.46** din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se precizează:

“(2) Actul administrativ fiscal emis pe suport hârtie cuprinde următoarele elemente:

a) denumirea organului fiscal emitent;

b) data la care a fost emis și data de la care își produce efectele;

c) datele de identificare a contribuabilului/plătitorului și, dacă este cazul, datele de identificare a persoanei împuternicite de contribuabil/plătitor;

d) obiectul actului administrativ fiscal;

e) motivele de fapt;

f) temeiul de drept;

g) numele și calitatea persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii;

h) semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, precum și ștampila organului fiscal emitent;

i) posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere a contestației și organul fiscal la care se depune contestația;

j) mențiuni privind audierea contribuabilului/plătitorului.”

Iar, **art.97** “Forma și conținutul deciziei de impunere” prevede:

“Decizia de impunere trebuie să cuprindă, pe lângă elementele prevăzute la art.46, și tipul creanței fiscale, baza de impozitare, precum și cuantumul acesteia, pentru fiecare perioadă impozabilă.”

În ceea ce privește formularul “Decizie de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite

în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice” modalitatea de completare a acesteia este reglementată de Ordinul președintelui ANAF nr.3.709/2015, care precizează:

“ANEXA 2

INSTRUCȚIUNI DE COMPLETARE

a formularului "Decizie de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice"

Informațiile din conținutul formularului "Decizie de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice" se vor completa după cum urmează:

1. *"Date de identificare ale contribuabilului/plătitorului" cuprind următoarele informații: (...)*

2. *"Date privind obligația fiscală" cuprind:*

2.1.1. *Obligații fiscale principale suplimentare: se completează câte un tabel pentru fiecare obligație fiscală stabilită suplimentar cu următoarele informații: (...)*

2.1.2. *"Motivul de fapt": se înscrie modul în care contribuabilul/plătitorul verificat a efectuat și evidențiat o operațiune (tranzacție), modul de respectare a legislației fiscale și contabile referitor la aceasta, în vederea stabilirii bazelor de impozitare potrivit situațiilor de fapt aferente, precum și consecințele fiscale (influențele) asupra obligației fiscale verificate.*

2.1.3. *"Temeiul de drept": se va înscrie detaliat și clar încadrarea faptei constatate, cu precizarea actului normativ, a articolului, a celorlalte elemente prevăzute de lege, cu prezentarea concisă a textului de lege pentru cazul constatat.*

(...)"

În lumina celor prezentate, se poate trage concluzia că Decizia de impunere contestată, nu este un material întocmit arbitrar de către organele de inspecție fiscală, care conține doar constatări și consecințe fiscale, ci este un act administrativ elaborat după instrucțiuni precise, cuprinse într-un act normativ publicat în Monitorul Oficial, care urmărește toate elementele prevăzute în cuprinsul acestuia.

Din actul administrativ fiscal contestat, se constată că la **pct.2.1.3. "Temeiul de drept"** din Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice, sunt prezentate articolele de lege în baza cărora au fost stabilite obligațiile fiscale principale stabilite suplimentar de plată.

Analizând astfel actul administrativ fiscal întocmit de echipa de control ca rezultat al inspecției fiscale efectuată, din prisma celor de mai sus, se poate constata că acesta întrunește toate criteriile legale, prin acestea înțelegând

argumentările bazate pe actele normative din legislația națională (Cod fiscal și Cod de procedură fiscală) care reglementează aplicarea și respectarea în domeniul TVA.

Prin urmare, argumentul societății privind nulitatea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice, pe motiv că nu este motivată în drept, nu are nicio justificare reală în condițiile în care, organele de inspecție fiscală au prezentat raționamentul pentru care au stabilit diferențele de obligații fiscale principale pe perioada supusă controlului .

Faptul că societatea este nemulțumită de concluziile organelor de inspecție fiscală, nu înseamnă că decizia atacată este nemotivată. Așa cum s-a arătat, motivarea deciziei a presupus existența unor constatări pentru fiecare obligație fiscală stabilită suplimentar, încadrate în articolele de lege în baza cărora au fost stabilite obligațiile fiscale principale stabilite suplimentar de plată.

Ca urmare, nu se rețin nici argumentele conform cărora nu au fost respectate prevederile art.7 care reglementează rolul activ al organelor fiscale de a examina, din oficiu, în mod obiectiv, starea de fapt, de a utiliza toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului, în funcție de toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz.

În ceea ce privește argumentul contestatarii potrivit căreia, Decizia privind anularea, din oficiu, a înregistrării în scopuri de TVA nr.../31.07.2013 nu a fost comunicată societății, se rețin următoarele:

La data de 05.08.2013, *Decizia privind anularea, din oficiu, a înregistrării în scopuri de TVA nr.../31.07.2013*, a fost expediată prin poștă la domiciliul fiscal al contribuabilului. Recomandata prezentată la Oficiul poștal, a fost predată retur.

Întrucât *Decizia privind anularea, din oficiu, a înregistrării în scopuri de TVA nr.../31.07.2013*, nu a putut fi comunicată prin una dintre modalitățile de comunicare prevăzute la art.44 alin.(2) lit.a), b) și c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, în conformitate cu dispozițiile art.44 alin.(3) din același act normativ, organele fiscale au procedat la comunicarea prin publicitate a Deciziei privind anularea, din oficiu, a înregistrării în scopuri de TVA nr.../31.07.2013.

În acest sens s-a afișat în data de 06.09.2013, anunțul colectiv nr.../06.09.2013, concomitent la sediul Serviciului Fiscal Municipal Hunedoara și pe pagina de Internet www.mfinante.ro. Potrivit anunțului colectiv, societatea petentă X SRL figurează la poziția 3.

Prevederile art.44 "Comunicarea actului administrativ fiscal" așa cum a fost modificat prin Ordonanța Guvernului nr.2/2012 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, stipulează:

“Comunicarea actului administrativ fiscal

(...)

(2) Actul administrativ fiscal se comunică prin remiterea acestuia contribuabilului/împuțernicitului, dacă se asigură primirea sub semnătură a actului administrativ fiscal sau prin poștă, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

(2¹) Actul administrativ fiscal poate fi comunicat și prin alte mijloace cum sunt fax, e-mail sau alte mijloace electronice de transmitere la distanță, dacă se asigură transmiterea textului actului administrativ fiscal și confirmarea primirii acestuia și dacă contribuabilul a solicitat expres acest lucru.

(2²) În cazul în care comunicarea potrivit alin.(2) sau (2¹), după caz, nu a fost posibilă, aceasta se realizează prin publicitate.

(3) Comunicarea prin publicitate se face prin afișarea, concomitent, la sediul organului fiscal emitent și pe pagina de internet a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, a unui anunț în care se menționează că a fost emis actul administrativ fiscal pe numele contribuabilului. În cazul actelor administrative emise de organele fiscale prevăzute la art.35, afișarea se face, concomitent, la sediul acestora și pe pagina de internet a autorității administrației publice locale respective. În lipsa paginii de internet proprii, publicitatea se face pe pagina de internet a consiliului județean. În toate cazurile, actul administrativ fiscal se consideră comunicat în termen de 15 zile de la data afișării anunțului.

(4) Dispozițiile Codului de procedură civilă privind comunicarea actelor de procedură sunt aplicabile în mod corespunzător.”

Astfel, potrivit prevederilor legale invocate, Decizia privind anularea, din oficiu, a înregistrării în scopuri de TVA nr.../31.07.2013, se consideră comunicată în termen de 15 zile de la data afișării anunțului colectiv pe pagina de internet a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, si anume - anunțul colectiv nr.../06.09.2013, afișat în data de 06.09.2013.

Față de toate aceste considerente, se reține că motivele de critică din contestația formulată nu sunt întemeiate, nefiind de natură să atragă nulitatea Deciziei de impunere nr.F-HD .../05.12.2017 privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice, așa cum solicită societatea, fapt pentru care se va proceda la soluționarea pe fond a contestației.

Asupra fondului cauzei

Cauza supusă soluționării este dacă societatea contestatoare era supusă obligației de plată a taxei pe valoarea adăugată colectate în sumă de ... lei, aferentă livrărilor efectuate în perioada 01.08.2013 - 31.07.2017, în condițiile în care, începând cu data de 01.08.2013, persoanei impozabile i

s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA conform prevederilor art.153 alin.(9) lit.d) din Codul fiscal.

În fapt, începând cu data de 01.08.2013, înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile X SRL a fost anulată prin Decizia privind anularea, din oficiu, a înregistrării în scopuri de TVA nr.../31.07.2013, potrivit prevederilor art.153 alin.(9) lit.d) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, întrucât societatea nu a depus deconturile de TVA pentru două trimestre calendaristice consecutive.

Urmare verificării, organele de inspecție fiscală au constatat că pe perioada în care nu a avut cod valid de TVA, respectiv 01.08.2013 - 31.07.2017, societatea nu a înregistrat în evidența contabilă și nu a declarat la organul fiscal teritorial, prin declarația cod 311 *"Declarație privind taxa pe valoarea adăugată datorată de către persoanele impozabile al căror cod de înregistrare în scopuri de TVA a fost anulat conform art. 153 alin.(9) lit.a)-e) din Codul fiscal"*, TVA colectată aferentă livrărilor efectuate în această perioadă, motiv pentru care, conform prevederilor art.91 alin.(3) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, s-a stabilit, din oficiu, pentru perioada 01.08.2013 - 31.07.2017, o TVA colectată suplimentar în sumă de ... lei, aferentă unei baze impozabile în sumă de ... lei.

Conform prevederilor **art.153** "Înregistrarea persoanelor impozabile în scopuri de TVA " din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la 2013:

"(...) (9) Organele fiscale competente anulează înregistrarea unei persoane în scopuri de TVA, conform prezentului articol:

(...)

d) dacă nu a depus pe parcursul unui semestru calendaristic niciun decont de taxă prevăzut la art.156², dar nu este în situația prevăzută la lit.a) sau b), din prima zi a celei de-a doua luni următoare respectivului semestru calendaristic. Aceste prevederi se aplică numai în cazul persoanelor pentru care perioada fiscală este luna sau trimestrul. Începând cu decontul aferent lunii iulie 2012, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală luna calendaristică, respectiv începând cu decontul aferent trimestrului III al anului 2012, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală trimestrul calendaristic, organele fiscale competente anulează înregistrarea unei persoane impozabile în scopuri de TVA dacă nu a depus niciun decont de taxă prevăzut la art.156² pentru 6 luni consecutive, în cazul persoanei care are perioada fiscală luna calendaristică, și pentru două trimestre calendaristice consecutive, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală trimestrul calendaristic, dar nu este în situația prevăzută la lit.a) ori b), din prima zi a lunii

următoare celei în care a intervenit termenul de depunere al celui de-al șaselea decont de taxă în prima situație și, respectiv, din prima zi a lunii următoare celei în care a intervenit termenul de depunere al celui de-al doilea decont de taxă în a doua situație; (...)”.

În drept, în materia taxei pe valoarea adăugată sunt aplicabile prevederile **art.11 alin.(1³)** din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la 2013:

*“(1³) **Contribuabilii cărora li s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA conform prevederilor art.153 alin.(9) lit.b)-e) nu beneficiază de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor efectuate în perioada respectivă, dar sunt supuși obligației de plată a TVA colectate, în conformitate cu prevederile titlului VI, aferentă operațiunilor impozabile desfășurate în perioada respectivă.(...)**”*

respectiv **alin.(1³) al art.11** așa cum a fost modificat de pct.1 al art.I din Ordonanța Guvernului nr.4/2015:

*“(1³) **Contribuabilii, persoane impozabile stabilite în România, cărora li s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA conform prevederilor art.153 alin.(9) lit.b)-e) și h), nu beneficiază, în perioada respectivă, de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor efectuate, dar sunt supuși obligației de plată a TVA colectate, în conformitate cu prevederile titlului VI, aferentă operațiunilor taxabile desfășurate în perioada respectivă.(...)**”*

Totodată, potrivit **art.156³** “Decontul special de taxă și alte declarații” din același act normativ:

*“(10) **Persoanele impozabile al căror cod de înregistrare în scopuri de TVA a fost anulat potrivit prevederilor art.153 alin.(9) lit.a)-e) trebuie să depună o declarație privind taxa colectată care trebuie plătită, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a intervenit exigibilitatea taxei pentru livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate și/sau pentru achiziții de bunuri și/sau servicii pentru care sunt persoane obligate la plata taxei, a căror exigibilitate de taxă intervine în perioada în care persoana impozabilă nu are un cod valabil de TVA, respectiv:***

a) taxa colectată care trebuie plătită în conformitate cu prevederile art.11 alin.(1¹) și (1³) pentru livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate și/sau pentru achiziții de bunuri și/sau servicii pentru care sunt persoane obligate la plata taxei, efectuate în perioada în care persoana impozabilă nu are un cod valabil de TVA; (...)”

respectiv **alin.(10) al art.156³** așa cum a fost modificat de pct.16 al art.I din Ordonanța Guvernului nr.4/2015:

“(10) Persoanele impozabile al căror cod de înregistrare în scopuri de TVA a fost anulat potrivit prevederilor art.153 alin.(9) lit.a)-e) și h) trebuie să depună o declarație privind taxa colectată care trebuie plătită, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a intervenit exigibilitatea taxei pentru livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate și/sau pentru achiziții de bunuri și/ori servicii pentru care sunt persoane obligate la plata taxei, a căror exigibilitate de taxă intervine în perioada în care persoana impozabilă nu are un cod valabil de TVA, respectiv:

a) taxa colectată care trebuie plătită în conformitate cu prevederile art.11 alin.(1¹) și (1³) pentru livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate și/sau pentru achiziții de bunuri și/sau servicii pentru care sunt persoane obligate la plata taxei, efectuate în perioada în care persoana impozabilă nu are un cod valabil de TVA; (...)”

Începând cu anul 2016, potrivit prevederilor **art.11** “Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal” din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal:

“(8) Persoanele impozabile stabilite în România, cărora li s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA conform prevederilor art.316 alin.(11) lit.b)-e) și lit.h), nu beneficiază, în perioada respectivă, de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor efectuate, dar sunt supuse obligației de plată a TVA colectate, în conformitate cu prevederile titlului VII, aferentă operațiunilor taxabile desfășurate în perioada respectivă.(...)”

respectiv **alin.(8) din articolul 11** așa cum a fost modificat de pct.2, art.I din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.84/2016:

“(8) Persoanele impozabile stabilite în România, cărora li s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA conform prevederilor art.316 alin.(11) lit.c)-e) și lit.h), nu beneficiază, în perioada respectivă, de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor efectuate, dar sunt supuse obligației de plată a TVA colectate, în conformitate cu prevederile titlului VII, aferentă operațiunilor taxabile desfășurate în perioada respectivă. (...)”

Totodată, potrivit **art.324** “Decontul special de taxă și alte declarații” din același act normativ:

“(10) Persoanele impozabile al căror cod de înregistrare în scopuri de TVA a fost anulat potrivit prevederilor art.316 alin.(11) lit.a)-e) și h) trebuie să depună o declarație privind taxa colectată care trebuie plătită, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a intervenit exigibilitatea taxei pentru livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate și/sau pentru achiziții de bunuri și/sau servicii pentru care sunt persoane obligate la plata taxei, a căror exigibilitate de taxă intervine în perioada în care persoana impozabilă nu are un cod valabil de TVA, respectiv:

a) taxa colectată care trebuie plătită în conformitate cu prevederile art.11 alin.(6) și (8) pentru livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate și/sau pentru achiziții de bunuri și/sau servicii pentru care sunt persoane obligate la plata taxei, efectuate în perioada în care persoana impozabilă nu are un cod valabil de TVA; (...)"

Având în vedere prevederile legale incidente, se reține că orice persoană impozabilă, căreia i s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA, aflându-se în una dintre situațiile expres stipulate de către legiuitor, în speța, nu a depus pe parcursul unui semestru calendaristic niciun decont de taxă, este supusă obligației de plată a TVA colectate, în conformitate cu prevederile Codului fiscal, aferentă operațiunilor taxabile desfășurate în perioada respectivă.

Cu alte cuvinte, persoana impozabilă a cărei cod de înregistrare în scopuri de TVA a fost anulat trebuie să depună o declarație privind taxa colectată care trebuie plătită, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a intervenit exigibilitatea taxei, în speța, pentru livrări de bunuri, pentru care este persoană obligată la plata taxei, a căror exigibilitate de taxă intervine în perioada în care persoana impozabilă nu are un cod valabil de TVA.

Așa cum s-a învederat mai sus, începând cu data de 01.08.2013, înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile X SRL a fost anulată prin Decizia privind anularea, din oficiu, a înregistrării în scopuri de TVA nr.../31.07.2013.

Potrivit prevederilor legale citate, urmare anulării codului de înregistrare în scopuri de TVA, pentru perioada 01.08.2013 - 31.07.2017 în care nu a avut cod valid de TVA, societatea avea obligația să înregistreze în evidența contabilă, să declare la organul fiscal teritorial, prin declarația cod 311 *"Declarație privind taxa pe valoarea adăugată datorată de către persoanele impozabile al căror cod de înregistrare în scopuri de TVA a fost anulat conform art.153 alin.(9) lit.a)-e) din Codul fiscal"* și să plătească TVA colectată aferentă livrărilor efectuate în această perioadă.

Organul de soluționare reține faptul că anularea codului de TVA este o măsură fiscală sancționatorie, care are unic scop descurajarea activităților cu risc de fraudă, contribuabilul păstrându-și calitatea de comerciant conferită de Legea nr.31/1990, republicată, privind societățile comerciale și prin urmare poate efectua acte de comerț având obligația de a plăti TVA pentru livrările/prestările efectuate, inclusiv cele efectuate în cadrul procedurii de executare silită, dar nu are drept de deducere pentru achizițiile efectuate.

În ceea ce privește argumentul contestatarii potrivit căreia, Decizia privind anularea, din oficiu, a înregistrării în scopuri de TVA nr.../31.07.2013 nu a fost comunicată societății, privând-o de dreptul de a face demersurile legale pentru redobândirea codului de TVA, societatea nu ar putea să invoce în susținerea afirmațiilor sale acest argument.

Așa cum s-a arătat mai sus la analiza sub aspect procedural, întrucât *Decizia privind anularea, din oficiu, a înregistrării în scopuri de TVA nr.../31.07.2013*, nu a putut fi comunicată prin una dintre modalitățile de comunicare prevăzute la art.44 alin.(2) lit.a), b) și c) din Codul de procedură fiscală, organele fiscale au procedat la comunicarea prin publicitate a acesteia, în conformitate cu dispozițiile art.44 alin.(3) din același act normativ, considerându-se comunicată în termen de 15 zile de la data afișării anunțului colectiv, concomitent la sediul Serviciului Fiscal Municipal Hunedoara și pe pagina de internet a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, și anume - anunțul colectiv nr.../06.09.2013, afișat în data de 06.09.2013.

Totodată, în raport de situația de fapt prezentată, societatea nu ar putea să invoce în motivarea contestației, Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.84/2016 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul financiar-fiscal. Faptul că din anul 2017, contribuabilii care sunt reînregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, pot refactura cu taxă către clienți toate vânzările pe care le-au realizat în perioada în care au avut codul anulat, putând astfel să recupereze TVA plătită, spre deosebire de situația întâlnită până la intrarea în vigoare a acestor dispoziții legale, nu are relevanță în cauza dedusă judecătii, care privește comportamentul și obligațiile persoanei impozabile al cărei cod de înregistrare în scopuri de TVA a fost anulat și nu al unei persoane impozabile care s-a reînregistrat în scopuri de TVA, fapt de altfel nedovedit de către petentă.

Conform principiilor generale de conduită în administrarea creanțelor fiscale, reglementate de Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

Art.5 “Aplicarea unitară a legislației

(1) Organul fiscal este obligat să aplice unitar prevederile legislației fiscale pe teritoriul României, urmărind stabilirea corectă a creanțelor fiscale.”

În conformitate cu prevederile art.72 și art.73 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

Art.72 “Forța probantă a documentelor justificative și evidențelor contabile.

Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului/plătitorului constituie probe la stabilirea bazei de impozitare. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impozitare”.

Art. 73 “Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale.

(1) Contribuabilul/plătitorul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal. (...).”

Potrivit doctrinei, se reține că încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, principiul fiind consfințit de art.249 “*cel ce face o susținere în*

cursul procesului trebuie să o dovedească, în afară de cazurile anume prevăzute de lege” și art.250 “dovada unui act juridic sau a unui fapt se poate face prin înscrisuri (...)” din Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatara este cea care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, constatarea care se impune, una naturală și de o implacabilă logică juridică, este aceea că sarcina probei revine contestatarei.

Se reține că sarcina probei nu implică un drept al contestatarei, ci un imperativ al interesului personal al acesteia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

În raport de situația de fapt prezentată, temeiurile de drept avute în vedere de legiuitor în materie de taxă pe valoarea adăugată și având în vedere că la dosarul cauzei nu au fost prezentate documente din care să rezulte o situație contrară față de constatările organelor de inspecție fiscală, iar argumentele prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat, se vor menține ca legale constatările organelor de inspecție fiscală cu privire la obligația de plată a taxei pe valoarea adăugată colectate, aferentă livrărilor efectuate în perioada în care petenta avea codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, motiv pentru care, în baza prevederilor art.279 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, coroborate cu prevederile pct.11.1 lit.a) din Ordinul președintelui ANAF nr.3.741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, potrivit cărora: *“Contestația poate fi respinsă ca: a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezente în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat”*, se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de X SRL, pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de ... lei.

Referitor la exonerarea societății petente, X SRL, de la plata sumei de ... lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată, se rețin următoarele:

Obligația fiscală este acel raport juridic în conținutul căruia intră dreptul statului de a cere contribuabililor, precum și corelativul acestui drept care este datoria acestora din urmă, să plătească impozite, taxe, contribuții determinate în conformitate cu legea (obligația fiscală materială). Este, de altfel, veritabila obligație fiscală.

În acest sens, administrarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat se îndeplinește potrivit dispozițiilor Codului de procedură fiscală - care constituie procedura de drept comun pentru

administrarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat - ale Codului fiscal, precum și ale altor reglementări date în aplicarea acestora.

Pentru administrarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat, competența revine aceluși organ fiscal stabilit prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiscal al contribuabilului sau al plătitorului de venit.

Astfel, referitor la solicitarea exonerării de la plata taxei pe valoarea adăugată în sumă de ... lei, învederăm societății petente că are posibilitatea de a se adresa unității fiscale de administrare A.J.F.P. Hunedoara, în calitate de organ fiscal competent în administrarea creanțelor fiscale.

Pentru considerentele reținute mai sus, în temeiul prevederilor legale invocate și în temeiul art.279 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu pct.11.1 lit.a) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3.741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE:

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **X SRL, în insolvență**, împotriva **Deciziei de impunere nr.F-HD .../05.12.2017** privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-HD .../05.12.2017, acte administrative fiscale emise de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Hunedoara - Inspecție Fiscală, pentru suma de ... lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată.

Prezenta decizie se comunică la:

- Cabinet de Avocat Z
- A.J.F.P. Hunedoara - Inspecție fiscală, cu respectarea prevederilor pct.7.6. din Ordinul președintelui ANAF nr.3.741/2015.

Decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată potrivit prevederilor legale la Tribunalul Hunedoara sau Tribunalul Timiș, în termen de 6 luni de la primirea prezentei.

Director General